

סיפורי צדיקים

גליון רס"ד
שנה ו' תשע"ז

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר שיבלט"א

תורה למשפחת קיימן על ידי שיר ליהודים בנות

סיפורי חז"ל

לאנטונינוס קיסר הייתה מערה שדרכה היה הולך בסתר לרבי יהודה הנשיא ללמוד תורה. כשהיה הולך, היו מתלווים אליו שני עבדים, וכדי שהדבר יישמר בסוד, היה הורג אנטונינוס עבד אחד בפתח ביתו של רבי יהודה הנשיא, ועבד שני היה הורג בפתח ארמונו. תמיד ביקש אנטונינוס מרבי שלא יהיה נוכח אף אחד איתם כשהם לומדים תורה. יום אחד הגיע אנטונינוס אל ביתו של רבי וראה אותו לומד תורה עם רבי חנינא בר חמא. אמר לו אנטונינוס: "אמרתי לך שכשאני בא אליך שלא יהיה עוד אדם נוכח." אמר רבי: "אל תדאג, זה לא בן אדם, זה מלא." אמר אנטונינוס: "אם זה מלאך, תגיד לו שילך ויקרא לעבד שלי שנירדם בפתח הבית." הלך רבי חנינא בר חמא לקרוא לעבד ומצא אותו מת, אמר רבי חנינא לעצמו: "אם ילך ויספר למלך שעבדו מת זה לא יאה לבשר למלך בשורות רעות, אם לא אומר לו כלום ופשוט אלך המלך יחשוב שוילולתי בו כי הלכתי לקרוא לעבד." התפלל רבי חנינא בר חמא על העבד, והעבד קם לתחייה. שלח אותו רבי חנינא למלך, כשראה אותו המלך אמר לרבי: "אני יודע שגם הקטנים שבכם יודעים להחיות מתים, אבל עדיין אין רצוני שיהיה נוכח עוד אדם כשאני מגיע אליך ללמוד."

(עבודה זרה י" ע"ב)

פרשת השבוע

בשעה שבאו אל משה רבינו לדין תודה, פתחו והזכירו לו תחילה שאבינו מת במדבר, ואביהן לא היה בתוך העדה הנועדים על ה' בעדת קרח, ולא נטל כל חלק במחלוקת שעשו נגדו קרח ועדתו, ונמנה עם ידידיו הטובים והמסורים. ורק לאחר דבריהן אלה ניגשו אל העיקר והודיעו לו שבאו אליו לדין תורה, אבל לאחר דברי החנופה שאמרו לפניו לא רצה משה לשבת בדין. ויקרב משה את משפטן לפני ה'.

תשמרו להקריב לי במועדו (כ"ח ב')
הרה"ק רבי לייבלה אייגר זיע"א שעזב את בית הוריו להסתופף בחצר הרה"ק מקוצק זיע"א, שאל פעם את הרבי, ואם ישאלני הסבא הגה"ר רבי עקיבא אייגר זיע"א, מדוע מתפללים אנו אחרי זמן התפילה, מה אומר לו? ענהו הרבי, הסבא הרי יודע רמב"ם, אמור לו שהרמב"ם פוסק, כי פועל שנשכר לנסר עצים יום שלם, ורוב היום היה עסוק לחדד את המשור, ורק בסוף היום נטר, הריהו מקבל שכר יום שלם.

ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי (כ"ו - מ"ט) מסופר על הגה"ק ה"חפץ חיים" זיע"א שאמר: בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו, אם רוצה אדם ללכת אחר יצרו, ימצא את "משפחת היצרי" משפחה שלמה אשר הולכים אחר היצר, ואם רוצה ללכת בדרך השלמות, ימצא את "משפחת השלמי" רבים ההולכים עמו ומסייעים לו.

ויקרב משה את משפטן לפני ה' (כ"ז - ה')

כשהיה הגה"ק בעל "מנחת חינוך", רב בטרנפול, באו אצלו שניים מאנשי שניאטין העיר ששימש בה כרב קודם לכן, ומיד משפתחו בשיחה, הזכירו לו שבשעתו נמנו עם ידידיו הקרובים ולא הניחו לעשות מחלוקת נגדו. ולאחר שהאריכו בכך הוסיפו ואמרו שבאו אליו לדין תורה. השיב להם בעל "מנחת חינוך" שאין הוא יכול לשבת בדינם, ואמר: בדיוק כך נהגו בנות צלפחד,

זמני השבת

זמני יציאת השבת
ירושלים: 8:27 ת"א: 8:30 ר"ת: 9:03

פרשת פינחס

זמני כניסת השבת
ירושלים: 7:11 ת"א: 7:26

המעביר על מידותיו

בעיירה לעלוב שבפולין של מעלה, גרו שני יהודים חברים שאהבו זה את זה עד מאד. במשך השנים התהדקה חברותם והתחזקה ביותר, עד שהיו מספרים זה לזה את כל סודותיהם הכמוסים ושאר ענייני חייהם, ומתייעצים יחדיו בכל ענייני עסקיהם וממונם. ויהי היום והנה התערבב השטן ביניהם כדרכו תמיד לנסות להפריע האחדות והשלום בכל מיני דרכים ואופנים, והצית ביניהם את אש המריבה והמחלוקת רחמנא ליצלן, עד שאחד מהם נתהפך לשונא גדול על חברו, ובמקום היותו אוהבו הנאמן, התהפכה אהבתו לקנאה ולשנאה נוראה שבערה כאש בליבו. הוא החל רודף את חברו לשעבר ומתנכל לו, וביודעו את כל סודות עסקיו וכל השקעותיו, הלך וקלקל הצלחתו בכל דבר, וירד עימו לחייו ממש, עד שבכל מה ששלח האיש את ידו נעשה לו מיד לרועץ, וארב לו בכל פינה להפילו אלי שחת. בראותו כי כלתה אליו הרעה מעם חברו השונא, ואין שום דרך מוצא להפטר ממנו, החליט להיכנס ולהזכיר את עצמו אצל רבו הקדוש רבי דוד מלעלוב זיע"א, הרבי נטל הקוויטעל מידו ובנועם פי קדשו וכן ענוותנותו המפורסמת הרגיע את האיש ופייסו, ופסק לו שאין צריך לעשות בזה ולא כלום, כי אם לקיים בנפשו מה שציוונו חז"ל הקדושים להיות **מעביר על מידותיו**, להבליג ולשתוק ותו לא, ופטרו לשלום.

עברה תקופה והשונא רואה שחבירו הנרדף אינו מגיב, לא רק שאינו מתנקם בו, הוא גם לא מראה סימני רוגז וכעס כלל, כאשר פקודת רבו שמרה רוחו בנאמנות להיות מעביר על מידותיו, החל לנסות בדרכים קשים יותר וברדיפות וצרות חמורים עד מאד, שהלה יהיה מוכרח לחוש בהם על בשרו מכות גדולות ונאמנות עד חרמה רחמנא ליצלן, כדרכו של השטן הנורא של השנאת חינום והמחלוקת, שכשהוא מתגדל בלב האדם נעשה כאש שלהבת יוקדת השם ישמרנו. משהרגיש הנרדף כי באו מים עד נפש, נכנס שוב אל הקודש פנימה, שם הרשה לעצמו לפרוק את לבבו הנשבר על לב אוהבם של הגדול. הוא פרץ בבכי נורא מאין הפוגות וטען שאינו יכול עוד לעמוד בזה, שכמעט אין אותו שונא מניח לו שום פסיעה שאינו מתנכל אליו בחמת זע ומוצץ את דמו ממש וכמעט אומר נואש. הרבי כדרכו בקודש חיזוק ועודדו, ודיבר על ליבו דברי ריצוי וניחומים, אבל לא אבה לשנות מפקודתו הראשונה כלום, פסק הרבי בשנית, אין לך להגיב ולא כלום, תתאור בגבורת נפש אדירה ותמשיך באותה דרך ובאותה מידה, של "מעביר על מידותיו" ותקיים בנפשך מאמר הגמרא הקדושה (יומא כ"ג.) הנעלבים ואינן עולבין, שומעים חרפתם ואנן משיבים עושין מאהבה ושמהין ביסורים, עליהן הכתוב (שופטים ה' ל"א) אומר ואוהביו כצאת השמש בגבורתו.

אבל מה אעשה בענין הפרנסה? שאל האיש בלב נשבר ונדכה, זה כבר תקופה ארוכה שאיני מביא שום פרוטה לביתי, וכל מה שניסיתי את ידי קלקל חברי הכל והעוללים שאלו לחם ולרש אין כל. הרבי הצטער עד מאד ולבו נשבר בקרבו צערו הנורא של איש ישראל, וביותר על צער השכינה הקדושה המתגוללת בעפר קרנה בוכה תמוררים ומבכה במסתרים, על עניינים אלו שבין אדם לחבירו המכאיבים ומעיקים עליה יותר מכל, כנודע. והנה העלה האיש רעיון, אולי אסע לווינה לבקש שם את עורת אחינו בני ישראל רחמנים בני רחמנים, אולי אצליח לקבץ שם כמה נדבות הגונות שיהיה בהם לכל

הפחות כדי פרנסת ביתי לכמה חודשים. הרבי הסכים עם הרעיון ובירכו שיצליח בכל ענייניו בווינה הבירה. בטרם צאתו מבית הרבי פרץ שוב בבכי ובלב שבור ורצוץ ביקש ברכה מיוחדת באומרו שאין לו ספק כי כאשר ישמע חברו השונא שנסע לקבץ נדבות בווינה, ירדפנו גם שם, ויקלקל את שמו בכל מיני דרכים ואופנים והוא חושש מאד שגם מוצא אחרון זה שלפניו, ירד חלילה לטמיון. אבל הרבי עודדו ובירכו בחום, והרעיון עליו דברי חיזוק ואהבה אין קץ. שישים בהשם מבטחו כדרכם של יהודי מאמינים בני מאמינים, ויתחזק איתן כנגד כל המפריעים הקמים כנגדו. והרבי חזר והדגיש, וזכר היטב ואל תשכח, את הדרך שהתווינו כאן: **"מעביר על מידותיו"** מן הנעלבים ואינם עולבים. בלב כבד קם האיש ונסע הרחק לווינה הבירה, וכחסידי נאמן קיבל דברי רבו בתמימות ולא הרחרח אחר מידותיו יתברך שמו. והנה בהגיעו לווינה הצליח בקושי לגייס כמה מאות רובלים מנתינות ונדבות קטנות פה ושם, ומשלא נותר לו עוד מה לעשות שם נתן פעמיו לחזור אל ביתו בעיירה לעלוב.

ויהי בדרך נטה ללון לינה באחת האכסניות שבדרך בעיירה נידחת ורחוקה, שאין שם יהודים כלל, והנה כשנכנס לחדרו והחל לסדר את חפציו, הרגיש לפתע שחת המיטה מונחת מזוודה גדולה, הוא פתח אותה, ונדהם לגלות בה אוצרות ענקיים, היא היתה מלאה בשטרות כסף מטורדים בחבילות בסדר מטורד להפליא, היה זה הון תועפות אדיר, של מיליונים רבים. חשב האיש לעצמו הרי במקום הזה לא באים יהודים כלל, העוברים ולנים פה הלא הינם גויים גמורים, לבטח נאבדה או נגנבה מזוודה זו מאיזה פריץ שונא ישראל, העומד בדיון ברור של "מורדין ולא מעלין" ואין מחוירים את אבידותיו (ע"ז כו ובש"ע י"ד סי קנ"ח). פתח אפוא את המזוודה צירף אליה את צרור כספו הקטן שאסף ביזע רב בווינה, וסיפח את המזוודה לעצמו.

למחרת בבוקר השכים קום עם שחר כדי לצאת לדרך, אך פתאום הבחין שכל המקום מוקף בפלוגות פלוגות של שוטרים וחיילים חמורי סבר, הבודקים ומחפשים בחומרה בכליו של כל אדם היוצא מן המלון. פחד גדול נפל עליו הוא הבין היטב אחר מה מחפשים. אותו פריץ רשע שאבד את מזוודתו בפונדק זה, כנראה מחפש אחריה, הוא התעשת בנפשו והתפלל לה' שיחזק את ליבו בגבורה, ויצא ללכת בצעדים בוטחים כשהוא מראה פני גביר עשיר הנוסע בעולם לצרכי עסקיו. כשהגיע אל השער ראו השוטרים מיד את המזוודה בידו ולפי כל התיאורים שנתן הפריץ על צבע המזוודה וצורתה, הכריזו מיד שהנה נמצאה המזוודה האובדת בידו של יהודי, אבל האיש הכחיש בתוקף את כל העלילה ועשה עצמו כלא מבין איוו מזוודה אובדת, הרי זו היא מזוודת שלי בה נוהג אני כיום לנסוע לכל מקום. הוא הובל היישר באויקים אל משרד החקירות והחוקר הראשי החל בחקירות ושאלות מתישים, מהיכן באת ולאן אתה הולך? אבל היהודי השיב לו ברוב חשיבות של גביר אדיר, אני גר בלעלוב הקטנה אבל עסקי הרבים מסתעפים על פני מקומות רבים בעולם, כעת מגיע אני מווינה שם כיתתי את רגלי, נפגשתי שם עם הרבה יהודים לרגל מסחרי, ועשיתי עסקים טובים ברוך השם. והנה כאן במזוודתי נמצא כל כספי, כאשר בימים ההם בטרם עידן הבנק, לא היה ניתן להפקיד סכומים גדולים בבנק כפי שנהוג בימינו, והיו העשירים בדרכי עיסוקיהם נושאים עימם את כל את כל הסכומים הגדולים.

צ'ישל ונמשל

שהכל נהיה בדברו

משל לאדם פשוט שלא יצא מעולם את תחומי העיירה, יום אחד החליט לצאת אל העיר הגדולה. הוא הגיע לעיר וירד בתחנת הרכבת המרכזית בשעת בוקר מוקדמת, משתאה לנוכח פלאי העיר. בפה פעור הביט בחשמליות הדוהרות, העמוסות אנשים הממהרים לעבודת יומם. כאשר עזבה הרכבת את התחנה והשמיעה את צפירתה, נבעת מיודענו. מעולם לא הורגל לתופעה זו בתחומי העיירה. האיש פסע ברחובות העיר הגדולה, מחפש היכן יוכל לשתות את קפה הבוקר שלו. לא היה עליו לטרוח הרבה. שלט גדול בקצה הרחוב דיבר בדיוק אליו: "בית קפה". פתח האיש את דלת בית הקפה ונכנס פנימה. הבל חם ונעים קידם את פניו, ותחושת חמימות פשטה בו. המוזיקה שהושמעה מפסנתרן מקצועי, שעמד על בימה בקצה החדר, הוסיפה אף היא לתחושתו הנעימה. התקדם האיש אל אחד השולחנות הריקים והתיישב על כיסא עץ מרופד. מלצר במדים הדוריים ניגש לשאול למבוקשו. הוא ביקש רק כוס קפה במעט חלב. דקות אחדות חלפו, והמלצר שב ובידו מגש, ועליו ניצבו כוס ריקה ונקיה, קומקום חרסניה קטן מלא מים רותחים, קנקן חלב קטן, קערית קפה וקערית סוכר. הניח את המגש ושב לעבודתו. שעה ארוכה ישב האיש, נהנה מכל לגימה, וחמימות נעימה פשטה בכל גופו. בלבו הודה לאנשים הטובים, בעלי המקום, על ההנאה המושלמת. ההנאה פסקה באחת ברגע שהוגש החשבון. זהו שוד! סכום כזה עבור כוס קפה? מה כבר הגשתם לי – מעט מים, חלב, סוכר וקפה? המלצר הרים את ידיו לאות כי אינו יכול לעזור, והוסיף כי אם יש לאורח הנכבד תלונות, זכותו המלאה לעלות אל הקומה העליונה ולהתלונן בפני בעל המקום. האיש לא היסס. התפרץ למשרד ושפך את כל טענותיו: "מה כבר שתייתי, יהלומים? על מה המחיר המופקע? בעל הבית לא נבהל. לאחר שהרגיע את האורח הנסער והושיבו על כורסה נוחה, שאל: "ידידי, אמור לי את האמת: האם נהנית כאן בבית הקפה?" "ודאי, ניתן לומר שאפילו נהניתי מאד", אישר האיש בכנות. "בוודאי נהנית מהחום הנעים, מהמוזיקה הערבה לאוזן, מהשירות הטוב, מהכסאות הנוחים, מהאווירה הטובה?" "ודאי, ודאי, כל אלו מעניקים תחושה נעימה ואווירה טובה מאד מאד." "אם כך, עליך להבין שאינך משלם רק על הקפה. את הקפה הינך יכול להשיג בעשרית המחיר. כל אותם דברים שנהנית מהם, כלולים במחיר שהתבקשת לשלם".

הנמשל: כשאנו מברכים על לגימת מים "ש-ה-כ-ל נהיה בדברו", אנחנו מברכים גם על היופי הנפלא העוטף אותנו בעולמנו. ה-כ-ל נהיה בדברו של הבורא.

לאחר התייעצות החליטו צוות החוקרים שהמוודה תיבדק בתכולתה, והיה אם יימצא בה הסכום במדויק כפי שמסר הפריץ, שטען שסידר את שטרותיו בחבילות ממוספרות ומדויקות, הרי ברור שהיא היא המוודה האובדת, אבל אם יימצא שאין הסכום מדויק, או אז ייערכו בירורים ומחקרים לברור זהותו ומותו של הסוחר העשיר לוודא שדבר אמת בפיו. על אתר נפתחה תכולת המוודה, וקבוצת חיילים התיישבה למנות את הסכום האדיר שבה, ונמצא שיש במוודה כמה מאות רובלים נוספים אחר שצירף אליה האיש את הסכום הנוסף שקיבץ נדבות בווינה. אמר הקצין, אם כן עלינו לברר עליך בעיר מגוריך, תיכף ומיד יצא חוקר רץ עם סוס פרש היישר ללעלוב, שם הוא פגש ביהודי אחד ושאלו על שמו של אותו אדם מה טיבו ומה עסקיו וכו'. צריך אני דחוף לדעת מקרוב ממש על כל עסקיו המסועפים תבע החוקר. אך היהודי התנצל על כך שאינו מכירו מספיק, אולם המליץ, יש כאן אדם המכירו היטב מקרוב, אצלו תקבל מידע מפורט מדויק ביותר, שכן הוא מכיר את כל סודותיו העסקיים הכמוסים ביותר. והפנה אותו אל אותו חבר שנהפך לו לא מזמן לשונאו הגדול ביותר. הגיע אפוא אל אותו שונא, וביקש לברר על חבירו הקרוב שנסע לאחרונה לווינה, מה מצבו הכלכלי? הלה הבין שכנראה מבררים אודותיו במשטרה אם ראוי הוא באמת לצדקה, משום שכנראה חושדים בו שם שהוא מתחזה, מישוה כנראה הלשין עליו ולכן שלחו חוקר לבדוק אם אכן ראוי לצדקה. והנה יש לפניו אפשרות טובה מן המוכן להתנכל אליו. בו במקום פתח השונא את פיו ואמר: אדם זה עשיר גדול מאד הוא שממש עוול לתת לו צדקה, יש לו עסקים מסועפים בכל העולם והוא מסתובב בהרבה מקומות לרגל עיסוקיו הרבים, האמן לי יודע אני מקרוב את כל סודותיו ואוצרותיו, זהו עשיר כמו קרח אסור לתת לו אף לא פרוטה אחת לצדקה.

החוקר חזר מיד עם הפרטים המדויקים ביותר ששמע ממקור מהימן ומוסמך ביותר, שאמנם אכן עשיר גדול הוא האיש והמוודה הזו כנראה שייכת לו כדבריו. וכך יצא האיש ברכוש גדול ועצום לו ולזרעו לדורות רבים, עד שאמרו עליו שרכש את כל העיירה לעלוב וסביבותיה בעושרו. בזכות היותו מעביר על מידותיו זכה לעושר עצום בגשמיות וגם ברוחניות שכן מעבירים לו על כל פשעיו. לא בכדי מקובל מרבינו האר"י הקדוש שאם היו אנשים יודעים כמה כפרה גדולה וזכות עצום שזוכים בהעברה על המידות, היו כולם רצים לחפש אחר הביזיונות. אלו הם מן הדברים שאדם אוכל פירותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא.

(טיב הקהילה)

צ'ין אדם לחברו

ואנכי תולעת ולא איש

מסופר על רבה של ירושלים הגה"ק רבי יוסף חיים זוננפעלד זיע"א, שהוזמן פעם לסעודת ברית מילה אצל יהודי כשר ונאמן, מעדת אחינו הספרדים היקרים יוצא עדות המזרח. הרב בירר היטב כמובן איכות טיב כשרות המאכלים, ומשראה שהכל כשורה למהדרין מן המהדרין, השתתף בשמחתו משום כבודו. בצאתו ניגש אליו אדם אחד עז פנים והחל להקניטו: כיצד ניתן בכלל לאכול בסעודת ברית שכזאת? הרי הם מתנהגים בכל דבר כדעת המחבר זיע"א, ואילו אנו פוסקים כדעת הרמ"א זיע"א. ומי יודע אם לא נכשל שם בלא יודעין. ואף משום כבודו של בעל השמחה עדיין אין בכך היתר. כך היה מרבה עליו בדברי קינטור. ענה לו רבי יוסף חיים בחכמתו המפורסמת: דוד המלך ע"ה נעים זמירות ישראל, אומר בספר תהלים (כ"ב ז) "ואנכי תולעת ולא איש", ופירש עדיף לי לאכול תולעת, ולא לאכול איש.

חסד בבית

פעם ספרו להרה"ק בעל ה"בית ישראל מגור" זיע"א בשבחו של אחד מגבאי הצדקה שהוא עוזר להרבה נדכאים ושבורי לב. נענה ה"בית ישראל" ואמר, הכל טוב ויפה אבל אני רוצה לשמוע אם גם אשתו אומרת כך.

הסברת פנים לזולת

מסופר על הגה"ק רבי חיים שמואלביץ זיע"א ראש ישיבת מיר, שביום חתונת בנו הצעיר, בשעה

שהכל עמדו לנסוע לחתונה, קרא אליו רבי חיים את אחד מתלמידי הישיבה, בחור מבוגר שהשתהה בשידוכים, שעה ארוכה ישב והדריך את הבחור בעניינים שונים הקשורים לנושא. בחוץ המתינה המונית ורבי חיים עסק בשלו, היום אני מחתן את בני הצעיר סח לבחור, שמחתי גדולה, חשבתי בלבי עם מי ביום הזה אני יכול לחלק את השמחה בהובילי בן לחופה על מי אני צריך לחשוב, אני חושב עליך.

בזכות העזרה לאלמנה

אלמנה זקנה וגלמודה היתה בשכונתו של הגה"ק רבי יעקב ישראל קניבסקי זיע"א בעל "קהילות יעקב". באחד הימים היא שברה רגל והיה צורך לטפל בה לתקופה מסויימת. אחת השכנות קיבלה אותה לביתה לאותה תקופה. בעלה שהיה ממקורביו של הרב, סיפר לפי תומו לרב על כך. הרב ה"סטייפלער" התפעל מאד מגודל נדיבות לבה של האשה הצדקנית והגיב על כך ואמר, מעתה אפשר לשלוח אליה לקבל ברכות שבודאי יתקיימו ברכותיה מאחר שהיא מתעסקת במצוה רבה זו בטיפול ואירוח אלמנה. נערה שהיתה לנה אצל אותה אלמנה, התארסה עם תלמיד חכם מצויין, אבי הנערה בא לבשר לו על אירוסי בתו, הרב אמר לו אתה יודע מדוע זכתה בתך לחתן תלמיד חכם? משום המצוה הגדולה שהיא מקיימת עם אותה אלמנה.

הילולא דצדקיא

שבת קודש כ"א תמוז

רבי אליהו ב"ר משה לואנץ (בע"ש מווארמס - שצ"ו)

יום ראשון כ"ב תמוז

הרה"ק רבי שלמה מקארלין ב"ר מאיר הלוי (תקנ"ב)

הרה"ק רבי אורי פייבל מקריסניפולי ב"ר אהרן (אור החכמה - תקע"א)

יום שני כ"ג תמוז

רבינו משה קורדיבירו ב"ר יעקב (רמ"ק - ש"ל)

הרה"ק רבי אריה יהודה לייב סג"ל

מוואליטישק ב"ר שלום (תקע"ג)

הגה"צ רבי אברהם יצחק העלר מצפת ב"ר

שמואל (טרס"ט)

יום רביעי כ"ה תמוז

רבי אהרן ברכיה ב"ר משה (מעבר יבק - שצ"ט)

הגה"ק רבי אריה לייב ב"ר אשר (שאגת אריה -

תקס"ה)

הרה"ק רבי מאיר מאפטא ב"ר שמואל (אור

לשמים - תקצ"א)

יום חמישי כ"ז תמוז

הגה"ק רבי שלמה גאנצפריד ב"ר יוסף (קיצור

ש"ע - תרמ"ז)

יום שישי כ"ז תמוז

הרה"ק רבי משה חיים טויב ב"ר יצחק אייזיק

מקאלוב (תקצ"א)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

פרפראות

הרה"ק רבי אהרן מקארלין זיע"א העיד בפני רבו המגיד הקדוש ממעוריש זיע"א, שיש לו אברך הרה"ק רבי שלמה מקארלין (יומא דהילולא כ"ב תמוז). שבשעה שאומר תהלים בליל יום הכיפורים אחר כל נדרי, כשאומר הפסוק ה' אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ, לא נותר ניצוץ בפולין ליטא ורייסין שלא העלה אותו אותו.

ליכות

הר"ר שמחה בן חנה פערל הי"ו להיושע בדבר ישועה ורחמים

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות רשת חנויות

גל פז